வலக்கண், இடக்கண் ஆகிய சூரிய சந்திரர்களுக்கு நடுவிலே நெருப்பு நிற்கிறது. இதைத்தான் நெற்றிக்கண் என்று அழைக்கிறார்கள் சித்தர்கள். சூரியனும் சந்திரனும் நெருப்புமாக மூன்று அனல் வட்டங்கள், நெற்றியிலிருந்து இந்த உடம்பு முழுவதையும் இயக்கி வருகின்றன. இந்த மூன்று ஒளிகளையும் ஆட்சி செய்வதே சித்தர்களின் ஒளிப்பயிற்சி முறையாகும்.

இந்தப் பயிற்சி முறைகள் ஒருபுறம் இருக்க, இந்த மூன்று விதமான ஆற்றல்களையும் ஒருமைப்படுத்தி இயக்குகின்ற யோகமுறை சித்தர்களின் இலக்கியத்தில் ஆதார யோகம் என்று பேசப்படுகிறது.

இந்த மூன்று விதமான ஆற்றல்களையும் இணைத்து, காற்றாடிகளைக் கயிற்றினால் கட்டி இயக்குவதுபோல் இடக்கண்ணாகிய சந்திரனைக் கொண்டு இயக்குகிற முறை, பல நூறு ஆண்டுகளாக நமது தமிழகத்து ஞானிகளால் கூறிப் பரம்பரையாக வளர்க்கப்பெற்று வருகிறது.

பட்டமும் கயிறும்போல
பறக்க நின்ற ஜீவனைப்
பார்வை யாலே பார்த்துப்
பருமுடிச்சுப் போடடா

என்று ஒரு சித்தர் கூறுகிறார்.

ஜீவன் என்ற உயிரானது காற்றாடியாகிய பட்டம்போன்று பறந்து கொண்டே காற்றிலே ஆடுகிறது. அந்தப் பட்டத்தைக் கயிறுகொண்டு இறுக்கிப்பிடித்து, சுண்டிச் சுண்டி ஏற்றியும் இறக்கியும் இயக்குகிற அந்த மாபெரும் ஆற்றல்தான் சக்தி தத்துவமாகும். இந்த ஆற்றலின் தோற்றுவாய் உடம்பின் இடப்பகுதியிலே இருப்பதாக ஞானிகள் தங்கள் நூல்களில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சக்தி தத்துவத்தை அன்னை என்றும், தாய் என்றும், அம்மை என்றும் மிகுந்த பேரன்போடு ஞானிகள் அழைக்கிறார்கள். நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் பாங்கிலே அமைந்துள்ள சித்தர் பாடல்களிலே இந்த ஆற்றலை 'ஆத்தாள்' என்று சித்தர்கள் அழைக்கிறார்கள். ஆத்தாள் இருக்கும் இடமான இடக்கண்ணையும், இடதுபுறம் இயங்குகின்ற ஆற்றலையும் பயபக்தியோடு ஞானிகள் அழைக்கிறார்கள்.

இந்த உடம்பிலுள்ள ஐம்புல ஆற்றல்களையும் வளப்படுத்தி, இந்த மனித உடம்புக்குள்ளே தெய்வத்தைக் கண்டு அனுபவித்து, மடிகின்ற இந்த உடலை மரணமிலாப் பெருவாழ்வு நோக்கி முன்னேறச் செய்கின்ற யோக முறையிலே, இந்தச் சக்தி தத்துவத்தின் பங்கு ஒப்பற்ற சிறப்புடையதாகும். இன்னும் சொல்லப்போனால், மரணமிலாப் பெருவாழ்வு என்ற பேரின்ப நிலையை அடைவதற்கு அடிப்படையாக அமைகின்ற ஆற்றல், இந்தப் பெண்மை ஆற்றலாகிய தாய்ப் பெரும் சக்தியேயாகும். இந்தத் தாயாகிய ஞான ஆற்றலைப் பக்தியோடு பாடுகிறது, மேலே கொடுத்துள்ள அருமையான சித்தர் பாடல்.

* * *

வாசலி லேயொரு மேல்வாசல்—அந்த
வாசலி லேசிறு வாச லுண்டு;
நேசமு டன்சிறு வாசலிற் பூட்டியே—அந்த
நெருக்கம் பாரடி ஞானப் பெண்ணே!

கும்மி வடிவத்திலே அமைந்த ஓர் அழகிய நூல் ஞானக்கும்மி என்ற சித்தர் இலக்கியம். இந்த நூலிலே சித்தர்களின் ஆய்வினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள பல உண்மைகள் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் சொற்களிலே மிக எளிய முறையிலே வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இந்த உடம்புக்குள்ளே இருக்கின்ற ஆதார மையங்களை வாசல் என்று சொல்கின்ற சித்தர்களின் மரபையொட்டி இந்தப் பாடல் அமைந்திருக்கிறது. ஐம்புல வாசல் என்றும், ஒன்பது துவராங்கள் என்றும் சித்தர்கள் கூறுகிற மரபை நினைவில் கொண்டு இந்தப் பாடலைப் பார்க்கவேண்டும்.

எண்சாண் உடம்பு என்று அழைக்கப்படுகின்ற இந்தக் கோட்டையிலே, புற வாசல்களாகிய ஒன்பது நடைகள் திறந்துள்ளன. ஆனால் இந்த ஒன்பதையும் மிஞ்சிய உள்வாசல் ஒன்று இந்த உடம்புக்குள்ளே இருக்கிறது. அந்த உள்வாசலானது கழுத்துக்கு மேல் உள்ள பகுதியிலே நுட்பமானதொரு மையத்தில் அமைந்திருக்கிறது. தமிழகத்தின் சித்தர்கள் எல்லாருமே இந்த வாசலின் உயர்வையும் மேன்மையையும் பற்றிப் பல ஆயிரம் பாடல்கள் பாடித் தந்துள்ளார்கள். ஞானக் கும்மியும் இந்த வாசலைப் பற்றியே பேசுகிறது. அகவாசலைத் திறப்பதற்குள்ள சாவிகள் ஒருசிலரிடமே உண்டு. பல்வேறு சித்தர்கள் பல்வேறு முறையிலே இந்தச் சாவிகளைக் கையாளுகின்ற முறைகளை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள்.

அகவாசலைத் திறப்பதற்குரிய சாவிகளிலே ஒன்றுதான் மூச்சு என்ற திறவுகோல். வலது நாசியிலும் இடது நாசியிலும் இழைகின்ற காற்றை இரண்டு குதிரைகள் என்று சித்தர்கள் அழைப்பார்கள். வாசியோகம் என்பது இதுவே. வாஜி என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்குக் குதிரை என்று பொருள். இதையொட்டி வாசி யோகத்தைக் குதிரை யோட்டம் என்றும், புரவியேற்றம் என்றும் சித்தர்கள் வருணிப்பார்கள். குதிரையில் ஏறி அகவாசலின் வழியாக உள்ளே செல்லவேண்டும் என்பார்கள். இப்படிச் சித்தர்கள் சொல்லுவதன் கருத்து என்ன வென்றால், வாசியாகிற மூச்சின் பயிற்சி கொண்டு உடம்பில் உள்ள வாசலைத் திறந்து, மனமானது புகுந்து சென்று, சித்தம் ஒடுங்க வேண்டும் என்பதே. ஞானத்தின் முழுப் பயனையும் அடைவதற்கு யோகிகள் எடுத்து விளக்கியுள்ள பல மார்க்கங்களிலே, இந்தக் குதிரைப் பயிற்சியாகிய வாசியோகம் மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். இதை உல்லாசமான ஒரு தமிழ்நடையிலே பாடுகிறது இந்த ஞானக் கும்மி.

* * *

தத்துவக் குப்பையைத் தள்ளுங்கடி—வேத
சாத்திரப் பொத்தலை மூடுங்கடி;
முத்தி தருஞான வத்துவை வாவென்று
மூட்டிக் கும்மி யடியுங்கடி

சித்தர்கள் ஒருவகையிலே சொல்லப்போனால் காரியவாதிகள் என்று சொல்லவேண்டும். அதாவது வெறும் பேச்சை விட்டுவிட்டு, செயலிலே இறங்கக்கூடிய, மாணவர்களையும் இறக்கக்கூடிய, செயல் வீரர்கள் அவர்கள்.

சொற்குவியல்களாக உள்ள சாத்திரங்களையும், அனுபவம் இல்லாத வெறும் சொற்களையும் படித்துப் படித்து, எந்தப் பயனையும் காணமுடியாது என்பது சித்தர்களின் ஞானமொழியாகும். அனுபவப் பயிற்சியே இல்லாமல் வெறும் நூற்பயிற்சிக்கே முக்கியம் கொடுத்து, வாழ்க்கையை வீணடிக்கிறார்களே என்கிற தாபத்திலும், அப்படிச் செய்பவர்களிடம் ஏற்படுகிற அனுதாபத்திலுமாக எழுந்து வருகிற வரிகளாகும் இந்தப் பாடலின் ஆவேச வரிகள்.

சாத்திரங்களைப் படித்துப் பிறர் மலைக்கும்படி பேசுவதனால் என்ன பயன் விளைந்துவிடும்? மூளையை மட்டும் பலப்படுத்திக்கொண்டு விடுவதனால் ஞானயோகம் சித்தித்துவிடுமா? இல்லை. அந்த ஆவேசத்திலிருந்து பேசுகிறார் சித்தர்.

சாத்திரங்களை வெறும் குப்பைகள் என்றே கூறுகிறார் இந்த ஞானி. அவருக்குச் சாத்திரங்களிலே வெறுப்பு என்பது அல்ல பொருள். வெறும் சொற்குப்பைகள் என்று இவற்றை அவர் அழைப்பதன் மெய்ப்பொருளை நாம் பார்க்கவேண்டும். 'ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது' என்பதை மனத்தில் பதியும்வண்ணம் அறிவுறுத்துவதற்காக, இவ்வாறு சாத்திரங்களைக் குப்பை என்று உமிழ்கிறார்.

நூல்களை ஆண்டுக்கணக்காகப் படித்துக் கொண்டிருப்பவர் பலர், ஞானம் பெறாமலேயே மாண்டு மடிந்துவிடுகிறார்கள். படிக்காத மக்கள் எப்படி உயிர்விடுகிறார்களோ அப்படியே இவர்கள் வாழ்வும் ஒய்ந்துவிடுகிறது. பிறர் கேட்கவே அல்லாமல், தங்கள் அறிவையும் படிப்பையும் அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவந்து, தெய்வானந்தம் என்ற பேரின்பதைத் துய்க்காமலேயே மறைந்துவிடுகிறார்கள். இந்த அவல நிலையைக் கண்ட சித்தரின் மனம் கொதிக்கிறது. படித்துப் படித்து என்ன கண்டார்கள் என்று வேகமாகவே கேட்கிறார் சித்தர். கேள்வியை நம்மைநாமே கேட்டுக்கொள்ளும்படி நமது உணர்ச்சிகளை வேகமாகத் தூண்டுகிற வகையிலே குப்பையைத் தள்ளுங்கள் என்றும், பொத்தலை மூடுங்கள் என்றும் வருகின்றன ஞானியின் ஆவேசச் சொற்கள்.

* * *

அல்லல்வாச லொன்பதும் அறுத்த டைத்த வாசலும்
சொல்லு வாச லோரைந்து சொம்மி விம்மி நின்றதும்
நல்ல வாச லைத்திறந்து ஞான வாச லூடுபோய்
எல்லை வாசல் கண்டவ ரினிப்பி றப்ப தில்லையே

இது சிவவாக்கியரின் பாடல்.

கீதையில் பகவான் உலக இச்சைகளிலிருந்து ஐம்புலன்களை மாற்றித் தெய்வ நிலையிலே செலுத்துவதை மிக அழகாகக்

கூறுகிறார் அல்லவா? அதே கருத்தைச் சித்தர்கள் தங்கள் இலக்கியங்களிலே எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். வெளிமுகமாகச் செல்கின்ற ஐம்புல உணர்வுகளை உள்முகமாகச் செலுத்தி, இந்த உடம்புக்குள்ளே உள்ள அகவாசலைத் திறக்கும் முறையை உபதேசிக்கிறது சிவவாக்கியரின் இந்தப் பாடல். சித்தர்களுடைய யோகப் பயிற்சி முறைகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக அமைந்த மிக முக்கியமான ஓர் ஆன்மப் பயிற்சிமுறை இதுவேயாகும். மனமானது ஐம்புல வாசல்கள் வழியே செல்லும்போது அவை தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகின்ற அனுபவங்களைக் கொடுக்கின்றன. இந்த வாசலை அடைக்கின்ற முறையை எல்லாச் சித்தர்களும் வற்புறுத்திக் கூறுகிறார்கள். அகவாசல் திறந்துவிட்டால் வெளிவாசல் தானாகவே மூடிவிடும் என்பது சித்தர்களின் அனுபவம் ஆகும். இந்த அனுபவத்தையே சிவவாக்கியர் தமக்கே உரிய பாங்கிலே எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

இந்த உடம்பை ஒன்பது ஓட்டைகள் உள்ள பை என்று கூறுவது சித்தர்களின் மரபாகும். நவதுவாரங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற இந்த ஒன்பது புற வாசல்களையும், ஒரு ஞானியானவன் தனது பயிற்சியினால் அடக்கி ஆள்கிறான். இந்த அடக்கி ஆளும் பயிற்சியிலே ஐம்புலன்களுடைய பங்கு சாலப்பெரிய பங்கு ஆகும். கையைக் கொண்டு மற்ற வாசல்களை நாம் அடைக்கிறோம். ஆனால் இந்த ஒன்பது வாசல்களை அடைப்பதற்கு வழி, ஐம்புலச் சாளரங்களை அகமுகமாகத் திறந்து ஞானவாசலின் வழியே செல்வதாகும்.

அப்படிச் செல்லுபவர்கள் பிறவி வேதனையை வென்று விடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு மறுபடி பிறப்பு இல்லை. மரணம் என்பது ஏற்பட்டால் அல்லவா பிறப்பு என்பது ஏற்படும். அவர்கள் மரணமிலரப் பெருவாழ்வு வாழ்கிறார்கள்; ஜீவ சமாதியில் ஒடுங்குபவர்களும் உண்டு.

* * *

தந்தை தாய்த மரும்நீ சகல தேவ தையும்நீ
சிந்தை நீதெ ளிவுநீ சித்தி முத்தி தானும்நீ
விந்து நீவி ளைவுநீ மேல தாய வேதம்நீ
எந்தை நீஇ றைவனீ என்னை யாண்ட ஈசனே

கீதையிலே அனன்ய பக்தி என்பதற்கு மிகப் பழைய உரையாசிரியர்கள் விரிவான வகையில் பொருள் கூறியிருக்கிறார்கள். அனன்ய பக்தி என்றால் அந்தச் சொல்லுக்குப் பொருள் அன்னியம் அற்ற பக்தியாகும். அன்னியம் அற்ற பக்தி என்று சொல்லும்போது, இறைவனைத் தவிர வேறு எந்த அன்னியப் பொருளிலும் மனம் செலுத்தாத நிலையாகும். பக்திக்குரிய பொருள் பரம்பொருளே அன்றி வேறு ஒரு பொருள் இல்லை. இதைத்தான் வடமொழியிலே அனன்யம் என்கிறோம்; அன்னியம் அற்றது; அன்னியம் என்ற பிறிதொன்று இல்லாதது.

பழைய உரை ஆசிரியர்கள் இன்னொரு பொருளும் இதற்குச் சொல்லுகிறார்கள். இறைவனோடு பேதமற்ற நிலையிலே ஒன்றுவதும் அனன்யமாகும். இறைவனிலிருந்து தான் அன்னியன் என்றோ,,

தன்னிலிருந்து இறைவன் அன்னியன் என்றோ கொள்ளாமல் தானும் இறைவனும் ஒன்றே, இரண்டற்ற ஒன்றே என்ற ஒருமைப்பாடு அனன்ய பக்தியாகும். அன்னியன் என்ற பேத உணர்வு கரைந்து போகும். நதி கடலோடு கூடுவதுபோலே பக்தன் இறைவனோடு தன்னை ஐக்கியப்படுத்துகிற ஒருமைப்பாடு அனன்ய பக்தியாகும்.

ஆகவே, அனன்ய பக்தி என்பதற்கு இரண்டு பொருள் உண்டு. இறைவனைத் தவிர ஏந்த அன்னியப் பொருளிலும் மனம் செல்லாமல், பரம்பொருள் ஒன்றிலேயே லயம் ஆகிநிற்கும் நிலை அனன்ய பக்தியாகும். இஃது ஒரு பொருள். இன்னொரு பொருள், இறைவனிலிருந்து தான் அன்னியன் இல்லை என்றும், தன்னிலிருந்து இறைவன் அன்னியன் இல்லை என்றும், இரண்டற்ற ஒருமைப்பாட்டிலே இறைவனோடு கலந்துநிற்கும் பக்தி, அனன்யம் ஆகும்.

இந்த அனன்ய பக்தியைத்தான் சிவவாக்கியர் மேலே கண்டவாறு பாடுகிறார். உணர்ச்சிகள் அனைத்தும், நினைவுகள் அனைத்தும், எண்ணங்கள் அனைத்தும், எல்லாமே நீதான் என்று, ஈசனை நோக்கிச் சிவவாக்கியர் மொழிகிற இந்தப் பாடலிலே அனன்ய பக்தியின் விரிவுகள் அனைத்தும், எளிய இனிய உல்லாசத் தமிழ்ச் சொற்களிலே மிக அழகாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

* * *

சித்தர் சொற்படி சித்தாந் தங்கண்டு
தெளிந்து கொள்ளடி வேதாந்தம்
தத்துவ மாகிய வுற்பத்தி சூக்குமச்
சார்பு கேளடி ஞானப் பெண்ணே!

இந்தப் பாடல் ஞானக்கும்மி என்ற சித்தர் இலக்கியத்தில் வருகிறது. வேதம் என்ற வடமொழிச் சொல்லிலே நான்கு தெய்வ நூல்கள் அடங்கும். ரிக், சாம, யசுர், அதர்வண ஆகிய நான்கு வடமொழி வேதங்களும் சதுர்மறைகள் என்று அழைக்கப்பெறுகின்றன. இவற்றைப் போலவே, தமிழ்மொழியிலும் பன்னிரு திருமுறைகளையும் நாலாயிர திவ்விய பிரபந்தங்களையும் வேதங்கள் என்று அழைக்கிறோம். திருக்குறளாகிய நீதிநூலைப் பொதுமறை என்று அழைக்கின்ற மரபும் தமிழகத்திலே இருந்துவருகிறது.

இந்த நூல்களைத் தவிர, சமண மதத்திலும், சாக்கிய மதத்திலும், கிறிஸ்தவ மதத்திலும் இன்னும் இவைபோன்ற உலக மதங்கள் அனைத்திலும், அந்தந்த மதத்திற்குரிய வேத நூல்கள் உண்டு. இந்த நூல்களெல்லாம் இறைவனுடைய வெளியீடுகள் என்று பக்தியோடு ஆராதிக்கப்பெறுகின்றன.

சித்தர்கள் அனைவரும் ஒருமித்துக் கூறுகின்ற ஒரு பெரிய கருத்து என்னவென்றால், எந்த நூலாயினும் அந்த நூலில் சொல்லப்பட்டுள்ள பொருள் அனைத்தும் எழுத்து வடிவத்திலே உள்ள நூல் அறிவுதான். சித்தர்களின் மரபு, நூல்அறிவுக்கு அத்தனை முக்கியம் கொடுக்கவில்லை. எந்தப் பொருள் எவ்வகையாகக் குறிப்பிட்டிருப்பினும், அந்தப் பொருளின் மெய்ப்பொருளை உய்த்து உணர்ந்து தெளி

வதற்கு ஒரே வழி ஞானப் பயிற்சியேயாகும் என்பதே சித்தர் களின் முடிவு. எனவே, இந்த முடிவை எல்லா நூல்களுக்கும் பொருந்துகிற முறையிலே சித்தர்கள் தங்கள் இலக்கியங்களிலே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். வேதங்களின் முடிவாகச் சொல்லப்படுகிற ஞானப் பெருநூல் உபநிடதம் ஆகும். இந்த உபநிடத நூலை வேதாந்தம் என்று அழைப்பது சமஸ்கிருத அமைப்பு ஆகும். எனவே சித்தர் வேதங்களையும் வேதாந்தத்தையும் உள்ளடக்கி இவை அனைத்துமே எழுத்து வடிவத்திலே உள்ள ஞானம் என்று கூறுகிறார்.

எழுத்தின் வடிவிலுள்ள நூல்களின் கருத்துக்களையெல்லாம் ஞானப் பயிற்சியின்மூலம் ஆராய்ந்து அனுபவித்து, அந்தப் பேருண்மை களிலே தெளிந்து எழுவதுதான் சித்தர்களின் யோக முறையாகும். இந்த முறையினையே அடிக்கோடிட்டுப் பாடுகிறது இந்த ஞானக் கும்மிப் பாடல்.

* * *

ஒத்துநின்ற ஓங்காரம் மண்ணை யுண்ணும்;
உருவியந்த மண்சென்று சலத்தை யுண்ணும்;
பத்திநின்ற சலமதுதான் றீயை யுண்ணும்;
பாங்கான தீச்சென்று காலை யுண்ணும்;
வெத்திநின்ற கால்சென்று விண்ணை யுண்ணும்;
விழுந்ததப்பா சடமென்னும் வேதாந்தப் பேச்சு;
முத்திகண்டு கூடுவது மெந்தக் காலம்?
மூடரே மதுவையுண்டு மேல்பா ரீரே

சிவவாக்கியர் என்ற சித்தர் இந்த உலகங்களின் முடிவாகிய பிரளயத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறார். பிரளயம் அல்லது ஊழி என்று அழைக்கப்படுவது இந்த உலகங்கள் அனைத்தும் அழிகின்ற முறையை யும் காலத்தையுமாகும். ஐம்பூதங்கள் ஆகிய வான், காற்று, தீ, தண்ணீர், நிலம் ஆகிய இந்த ஐந்தும் கொண்டு அமைந்ததே உலகம். உலகம் என்பது கண்ணுக்குத் தெரிகின்ற அண்டங்களையும், இவற்றைத் தாண்டி நிற்கின்ற அண்ட கோளங்களையும், அவற்றுக்கு அப்பாலும் எண்ணற்று நின்று இயங்கிவருகின்ற இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதையுமே யாகும். ஊழிக் காலத்திலே ஐம்பூதங்களாகிய இந்த அமைப்புகள் எப்படி ஒன்றையொன்று விழுங்கி எல்லாம் முடிவுபெறுகின்றன என்பதை இந்தப் பாடல் உணர்த்துகிறது.

வெளி உலகமாகிய பேரண்டம் எப்படி முடிவுறுகின்றதோ, அவ்வாறே உடம்பின் முடிவும் என்பதே சித்தர்களின் மெய்ஞ்ஞானம். இந்த உடம்பும் ஐந்து பூதங்களாலாகிய சேர்க்கையேயாகும். மரணம் என்ற ஒரு நிலை வரும்பொழுது, இந்த உடம்பாகிய மண் பிணமாக நின்றுவிடுகிறது. ஆனால், இந்த உடம்புக்குள் தலைவனாக இயங்கி வருகின்ற உயிரானது இதைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றுவிடுகிறது. அப்படி உடம்பைவிட்டு அகன்றுவிடுகின்ற காலத்திலே இந்த ஐம்பூதங்களும் ஒன்றையொன்று விழுங்கிவிடுகின்றன.

அண்டத்தில் உள்ளது பிண்டத்திலே என்பது சித்தர் வாக்கு. வெளி உலகின் அமைப்பு எப்படியோ அப்படியேதான் இந்த உடம்பின்

அமைப்பும். எனவே, பிரளயம் அல்லது ஊழியின்போது எப்படி இந்தப் பேரண்டங்கள் முடிவுறுகின்றனவோ, எப்படி இந்தப் பேரண்டங்களிலுள்ள ஐந்து பூதங்களும் ஒன்றையொன்று விழுங்குகின்றனவோ, அவ்வாறே, இந்த உடம்புக்குள் நின்று தொழிற் படுகின்ற ஐம்பூதங்களும் ஒன்றையொன்று விழுங்கி, இந்த உடம்பானது மரணம் அடைகிறது.

சித்தர் இந்தப் பாடலிலே வெளிஉலகம் மடிகின்ற தன்மையையும், சிற்றாலயமாகிய இந்த உடம்பு மரணம் அடைகின்ற தன்மையையும், இரண்டையும் சேர்த்து இந்த அரிய பாடலிலே வெளியிடுகிறார். வானம், காற்று, நெருப்பு, தண்ணீர், மண் ஆகிய ஐந்தும் ஒன்றுக் கொன்று பகைமை ஆகின்றன. வானத்தைக் காற்று மூடுகின்றது; காற்று நெருப்பை எரியவிடுகின்றது. ஆனால் தண்ணீரோ அந்த நெருப்பை அணைத்துவிடுகிறது. தண்ணீரை உண்டுவிடுகிறது மண். இப்படி ஒன்றையொன்று விழுங்கக்கூடிய தன்மை படைத்த ஐந்தும், ஒன்றையொன்று விழுங்காமல் காத்துக் கொண்டிருப்பதுதான், பாதுகாத்துக் கொண்டிருப்பதுதான், உயிர் என்ற நுட்பமான ஆற்றல். அந்த உயிர் இருக்கும்வரை, பகைமை கொண்ட ஐந்தும் ஒன்றன்மேல் ஒன்று பாய்ந்து விழுங்கிவிடாதவாறு இந்த ஐந்தையும் உயிர் கட்டிக் காக்கின்றது. தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்கள் இந்த உடம்பில் இயங்கி வரும்பொழுது, முழுமையான ஆற்றலில் உயிரானது இந்தப் பாதுகாவலைச் செம்மையாகச் செய்கிறது. தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களில் ஒவ்வொன்றாகக் குறையும்பொழுது, உயிரின் ஆற்றலும் சின்னம் சின்னமாகக் குறைய ஆரம்பிக்கிறது. உயிரானது தனது ஆற்றலை இழந்து அசைவத் தொடங்கும்பொழுது ஐந்து பூதங்களின் வலிமையும் மேலோங்கி நின்று ஒன்றையொன்று விழுங்க ஆரம்பித்து விடுகின்றன. இதுதான் உடம்பின் முடிவு என்கிற மரணம். இதுவே உலக அழிவாகிய ஊழி அல்லது பிரளயம் எனப்படுவதாகும்.

இந்த ஊழி முடிவை, உடம்பின் முடிவை, ஐந்து பூதங்களின் செயலைக் கொண்டு, அரிய முறையிலே விளக்குகிறார் அநுபவ ஞானி. இந்தப் பாடலில் வருகின்ற ஓங்காரம் என்பது இந்த உடம்பின் உச்சியிலுள்ள ஞான நிலையின் இயக்க எல்லை. கால் என்பது காற்றை; இந்தப் பாடலிலே மது என்று குறிக்கப்பெறுவது என்ன வென்றால், இந்த உடம்பில் அமைந்திருக்கின்ற ஆறு முக்கியமான ஞான ஆதார நிலைகளை இயக்கும்பொழுது, இந்த உடம்பின் சுரப்பிகளிலிருந்து ஊறிவருகின்ற அமுதமாகிய திரவப் பொருளே யாகும். இந்த அமுதத்தை உண்ண உண்ண உயிரின் ஆற்றல் வளர்வதோடு உடம்பு மரணமிலாப் பெருவாழ்வைத் துய்க்கிறது என்பதே தமிழகத்துச் சித்தர்கள் கண்ட யோக இரகசியம் ஆகும்.

* * *

சித்தர்களுடைய பாடல்கள் என்றதுமே, நமது நாட்டு மக்களுக்கு உடனே நினைவுக்கு வருகிற மகான்களிலே ஒருவர் பாம்பாட்டிச் சித்தர்.

''ஊத்தைக் குழியிலே'' . என்று தொடங்கும் பாம்பாட்டியார் பாடலும், ''நாதர்முடிமேல்'' என்று தொடங்குகிற அவருடைய மற்றொரு பாடலும், தமிழகத்திலே மிகவும் புகழ் பெற்று விளங்குபவை.

நல்ல பாம்பு என்றாலே, ஆடுவதும் சீறுவதுமான இயல்புகளே நம் மனக்கண்ணிலே தோன்றி நிற்கும். அதோடு கண்ணே செவியாகவும், செவியே கண்ணாகவும் இருக்கக்கூடிய 'கட்செவி' என்னும் நமிழ்ச் சொல்லும் நமக்குத் தெரியும் அல்லவா! எனவே சீறுவதும் ஆடுவது மாகிய சுவாசத்தின் யோகப் பயிற்சியிலே ஈடுபடுகிற பெரியவர்களும், கண்ணையும் செவியையும் இணைக்கிற ஞானப் பயிற்சியைக் கற்பிக்கிற ஞானிகளாகிய பெரியோர்களும், பாம்பு என்ற உருவகத்தை மாணவர்களுக்கு விளக்குவார்கள். பாம்பு என்றால் மூச்சு என்றும், கட்செவி என்கிற ஞானப்பயிற்சி என்றும் உரைப்ப தோடு, குண்டலினி என்னும் ஆற்றலுமே பாம்பு என்ற உருவகத்திற்கு உரியதாகும். மனித உடம்பிலே முதுகுத்தண்டும், அது படம் எடுத்தாற்போலே பிடரிப்பக்கம் அமைந்திருப்பதும், நுட்பமாகப் பார்த்தால் நல்ல பாம்பு என்ற உருவகத்தை நாம் மேலும் நன்கு புரிந்து சுவைத்துக்கொள்ளலாம்.

இத்தனை உட்பொருள்களையும் உள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு, பாம்பாட்டிச் சித்தரின் பாடல்களைப் பார்த்தால், தத்துவத்துக் குள்ளே பொதிந்துள்ள, பல உட்தத்துவங்கள் விளங்கும். மேலாகப் பார்த்தாலும் அந்தப் பாடலின் கவிநயம் நம்மைக் கவரும். சாதாரணப் பாம்பைப் பார்த்துப் பாடுவதாகவே எண்ணிப் பார்த் தாலும், இந்தப் பாடல்களின் கவித்திறன் அனைவரும் அனுபவிக்கும் படியான பண்போடு அமைந்திருக்கின்றது.

மற்ற எல்லாச் சித்தர்களையும் போலவே, பாம்பாட்டிச் சித்தரும் குருவை வணங்குகிறார். கடவுளை வணங்கியே தமது பாடலைத் தொடங்குகிறார். அந்தப் பாடல்களிலே ஒன்று ஞான குருவின் வல்லமையைக் கூறி வணங்குகிறது.

'பரகாயப் பிரவேசம்' அல்லது 'கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்தல்' என்பது மகான்களிலே சிலர் செய்து காட்டியுள்ள ஓர் அற்புதமாகும்.

பாம்பைப் பார்த்துப் பாடுகிற சித்தர், தமது குருவின் அரிய பரகாயப் பிரவேச ஆற்றலைச் சொல்லி, அந்த மகிமைகளை எல்லாம் எப்படிச் சொல்லி, எப்படி முடிப்பது என்று அதிசயிக்கிறார். ''வீடுபேறு என்று அழைக்கப்படுகிற மேலான நிலையை விளக்கிக் காட்டுகிற அந்த மெய்யான குருவைப் பணிவோடு நீ வணங்கு. அதன் பிறகு அந்த வணக்க நிலையிலே நீ ஆடுவாயாக!'' என்று பாம்பைப் பார்த்துக் கூறுகிறார், பாம்பாட்டிச் சித்தர்.

எப்படிப்பட்ட ஆன்ம சக்திகளை எல்லாம் நம் நாட்டுச் சித்தர்கள் வளர்த்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும், இந்த நுட்பமான இரகசிய ஞான முறைகளையெல்லாம் எவ்வாறு மாணவர்களுக்குக்

கற்பித்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்தப் பாடல்கள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும்
கொள்கை யுடைய
குருவின் வல்லமை யாரே
கூறவல்லார்?
வீடுபெறும் வகையைமேன்
மேலும் காட்டும்
மெய்க்குருவை பணிந்துநின்
றாடு பாம்பே!
ஆடு பாம்பே ஆடு பாம்பே
தெளிந்து தெளிந்து நின்று
ஆடு பாம்பே!

* * *

சித்தர் என்றாலே பாம்பை ஆட்டுகிறவர், அதாவது உடம்பின் அகத்திலே உள்ள நல்ல பாம்பைப் பிடித்து ஆட்டுகிற வல்லமை படைத்தவர்.

பாம்பாட்டிச் சித்தர், பரம்பொருளுக்கு வணக்கம் கூறுகிறார். சிவனுடைய அந்தத் திருவடியை - சீர்பாதத்தை - நாம் கண்டு விட்டோம் என்று சொல்லி, அந்தத் தெளிவோடு பாம்பை ஆடும்படி இந்த மகான் கூறுகிறார்.

தெளிந்து தெளிந்து தெளிந் தாடுபாம்பே—சிவன்
சீர்பாதம் கண்டுதெளிந் தாடுபாம்பே!
ஆடுபாம் பேதெளிந் தாடுபாம்பே—சிவன்
அடியிணை கண்டோமென் றாடுபாம்பே!

'அடியிணை' என்றால் இணையடி, அதாவது இரண்டு அடிகள் என்று பொருள். வலமும் இடமுமான இரண்டு திருவடிகளைக் கண்டு களிப்பதுதான் ராஜயோகம். திருவடி என்பதன் ஞானப் பொருள் ஏற்கனவே ஆராயப்பட்டுள்ளது. "அந்த அரிய யோகசித்தி ஏற்பட்டு விட்டது என்ற களிப்போடு தெளிவோடு ஆடுவாயாக" என்று பாம்போடு பேசுகிறார், இந்தச் சித்தர்.

* * *

சிவன், சிவை என்று இரண்டு ஆற்றல்கள் வெளி உலகத்திலே செயற்படுவது போலவே, இந்த உடம்புக்கு உள்ளேயும் செயற்படுகின்றன. மின்சார ஆற்றல் போன்ற எல்லாச் சக்திகளிலுமே 'நெகடிவ்', 'பாசிடிவ்', 'எர்த்' என்று மூன்றும் தொழிற்படுகின்றன. இந்த மூன்றும் இணைந்து அந்த ஆற்றலானது இயங்குகிறது.

ஆணாற்றல், பெண்ணாற்றல், வெளியாற்றல் எனவும், இறையாற்றல், உயிராற்றல், உடலாகிய மண்ணாற்றல் எனவும், இன்னும் பலவிதமாகவும், இந்த மூன்றையும் கூறுவார்கள்.

பொதுவாகப் பேசும்போது, மூன்று நிலையான முப்பொருள்கள் என்று பெரியோர்கள் அழைப்பார்கள். உடம்பிலே பாதி சிவனாகவும், பாதி சக்தியாகவும் உள்ள நுட்பத்தையும், இந்த இரண்டோடு உயிர் என்ற ஆன்மா இருப்பதையும் நன்கு தெரிந்து, இந்த ஆற்றல்களின் உயர்வுநிலையிலே ஒடுங்கவல்ல முனிவர்களே, நம் தமிழகத்துச் சித்தர் கள். அந்த ஞான பரம்பரையைச் சேர்ந்தவரே பாம்பாட்டிச் சித்தர். எனவே, 'நீடுபதம்' என்ற மகோன்னத நிலையானது அவருக்குச் சொந்தமானது. நித்திய ஞானப் பெருவாழ்வு என்னும் முத்தி நிலைக்கு ஞானச் சீடர்களைப் பயிற்றுவதே இந்த மகானுடைய கல்வி யாகும். அந்த நிலைக்குச் செல்வதற்காக ஞானப் பயிற்சியாகிய உழைப்பை நல்கவேண்டும் அல்லவா? பாடுபடாமல் அந்த மேலான நிலை கிடைக்குமா? கிடைக்காது. அப்படிப் பாடுபடும் தருணங்களி லும் கடவுளை மறந்து கடைத்தேற முடியுமா? முடியாது! ஆதியான பதமாகிய பரம்பொருளின் திருவடிநிலையை மறவாமல், அதை நினைத்து நினைத்து, மீண்டும் மீண்டும் பரவிப் பரவி அதிலே லயமாக வேண்டும். பயிற்சியின் மும்முரத்தில் பரம்பொருளை மறந்துவிடக் கூடாது.

மிகப்பெரிய யோகப் பயிற்சியின் இந்த நுணுக்கமான முறையை, ஏதோ ஒரு பாம்புக்குப் பாடம் சொல்வது போலவே, எளிமையாகப் பாடுகிறார் இந்தப் பாம்பாட்டிச் சித்தர்.

நீடுபதம் நமக்கு என்றும்
சொந்தம் என்றே
நித்தியமென் றேபெரிய
முத்தி யென்றே
பாடுபடும் போதும் ஆதி
பாதம் நினைத்தே
பன்னிப் பன்னிப்
பரவி நின்றாடு பாம்பே!
ஆடு பாம்பே—தெளிந்து
ஆடு பாம்பே!

★

33. ஒரு ஞானக் களஞ்சியம்

சித்தர் இலக்கியத்தின் அறிவியல் உட்கிடையிலே உள்ள பொருள் வகைகளையும், தத்துவப் பேருண்மைகளையும், பல தலைப்புகளிலே முன்பக்கங்களில் ஆராய்ந்து பார்த்தோம். இந்தத் தத்துவ உண்மைகள் எல்லாம் இன்றைய அறிவியல் ஆய்வுக்கும் சான்றுகளுக்கும் எவ்வாறு ஒத்திருக்கின்றன என்பதையும், நாளும் முன்னேறி வருகின்ற மேலைநாட்டு விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளிலே வருங்காலத்தில் மேலும் பல சித்த தத்தவங்கள் உறுதி செய்யப்படும் என்பதையும், பல ஒப்புமைகளோடு பார்த்தோம். சித்தர் இலக்கியத்தில் இந்தப் பகுதி மூக்கியமான செம்பகுதியாகும்.

சித்தர் இலக்கியத்தில் அறிவியற் பகுதி மட்டும் அடங்குவது இல்லை. உடம்பையும் உள்ளத்தையும் உயிரையும் ஆராய்கின்ற சித்தர் இலக்கியம், வழிபாட்டு முறைகளிலே பல அருமையான பாடல்களையும் நமக்கு வழங்கியுள்ளது. இந்த வழிபாட்டுப் பாடல்களும் சித்தர் இலக்கியத்திலே முக்கியமான ஒரு பகுதியாக விளங்குகின்றன.

அறிவியல் உண்மைகளை ஆராய்கின்ற சித்தர் இலக்கியப் பகுதியானது ஆழமான பேருண்மைகளைத் தன்னுள் அடக்கியிருப்பதால், இந்தப் பகுதியை ஆராயும்பொழுது பல அறிவியல் உண்மைகளையும் விஞ்ஞான முடிவுகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நம்முடைய தமிழகத்து ஞானிகள் கண்டு சொன்ன இரகசியங்கள் எல்லாம், இன்றைய விஞ்ஞானத்திற்கு ஒத்த முறையிலே, அறிவியற் சோதனைகள் உறுதிப் படுத்தும் பாங்கிலே, அமைந்துள்ளமை தமிழர்களின் இதயத்தை மகிழ்விக்கிறது. எதிர்காலத்தில் சித்தர் இலக்கியத்திலே காணப்படுகின்ற மேலும் பல ஆன்ம உண்மைகள், வளர்ந்து வருகின்ற விஞ்ஞானத்தின் வாயிலாக மேலும் ஆராயப்பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஆகையால் சித்தர் இலக்கியத்தின் அறிவியற் பகுதியை ஆராய்கிற செயல், முக்கியமும் பயனும் உள்ளதாகக் கருதப்பெறல் வேண்டும்.

இது ஒருபுறமிருக்க, இலக்கியக் கண்கொண்டு பார்த்து, ஆராய்ந்து துய்க்கவேண்டிய, 'ஞானானந்தம்' என்கிற பேரின்பத்தை வழங்குகின்ற வகையில், சித்தர்களுடைய வழிபாட்டுப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. சித்தர் இலக்கியத்திலே இத்தகைய வழிபாட்டுப் பாடல்கள் ஆயிரக் கணக்கில் வழங்கிவருகின்றன. கவிப்பண்பும், இலக்கிய வளமும், உள்ளத்தின் பேரன்பும் இணைந்த செய்யுள் இலக்கியமாக இந்தத் தொகுதி திகழ்கிறது!

நமது கண்ணுக்கு நம மூக்கு நுனி தெரியாது போனால், மூன்றே நாளில் முடிவு என்று சித்தர் இலக்கியம் கூறுகிறது.

இந்தச் சோதனைகள் எதற்கு, வருகிற மரணம் வந்துவிட்டுப் போகிறது, முன்கூட்டியே நாம் ஏன் இப்படிச் சோதித்துப் பார்த்து அச்சத்திலே சாகவேண்டும் என்று கேட்கலாம். நியாயமான கேள்வி.

இந்தச் சோதனைகள், எதற்காக என்றால், சித்தர்களின் பயிற்சி முறைகளிலே இப்படி ஒரு நெருக்கடி முன்னறிவிப்பாகத் தெரியுமானால், உடனே சரப்பயிற்சி முதலான வழிகளைக் கையாண்டு, மாற்றுக்களைச் செய்து, உடம்பைச் சரிசெய்து கொள்ளலாம் என்பதையும் சித்தர் இலக்கியத்தின் யோகப்பகுதி உணர்த்துகிறது.

வாரசூலம்

நமது உடம்புக்குள் உயிரும் உள்ளமும் இயங்குவதுபோலவே, புற உலகிலும் பேருயிரும் பேருள்ளமும் இயங்குகின்றன. இவற்றின் அதிர்வு முறைகளிலே, இரண்டு இசைக்கருவிகள் ஒரே சுருதியில் ஒன்று சேர்வதுபோல, நமது தனிப்பட்ட உடல் அதிர்வுகளும் வெளி அதிர்வுகளும் இசைந்து இயங்குமானால் நன்மை எனவும், இவற்றில் முரண்பாடு கண்டால் அது கேடு என்றும் ஞானிகள் கண்டார்கள்.

இந்தக் காலத்து விஞ்ஞானத்திலும் 'காஸ்மோ பயாலஜி' என்ற முறையில் நடந்துள்ள ஆய்வுகளும், புற உலக இயக்கங்கள் நம் தனி இயக்கங்களை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதைச் சோதித்துக் கண்டு சொல்லி, இவற்றின் இயைபுக்கு முக்கியம் தந்து பேசுகிற செய்திகளும் முன்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

சித்தர்கள் இந்தத் துறையிலே மேலும் ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து முன்னேறியுள்ளார்கள். எனவே, சூலம் என்ற எதிர் அலைவீச்சுகளைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். என்னென்ன கிழமைகளில் எந்தஎந்தத் திசைகளில் இந்த எதிர்முரண் செயற்படுகிறது என்பதைக் கண்டு, இந்த எதிர் அலைகளை எதிர்த்து எதிர்நீச்சல் போட வேண்டாம் என்று எச்சரிக்கை தருகிறது சித்தர் இலக்கியம்.

நமது சமுதாயப் பழக்கங்களிலும் 'சூலம் பார்த்தல்' என்ற ஒரு பழக்கம் இருந்து வருகிறது அல்லவா? திருமூலர் தமது திருமந்திரத்தில் வாரசூலம் என்ற அதிகாரத்தில் இதைச் சொல்கிறார். அந்த இரண்டு திருமந்திரப் பாடல்களும் வருமாறு :

வாரத்திற் சூலம் வரும்வழி கூறுங்கால்
நேரொத்த திங்கள் சனிகிழக் கேயாகும்
பாரொத்த சேய்புதன் உத்தரம் பானுநாள்
நேரொத்த வெள்ளி குடக்காக நிற்குமே

தெக்கண மாகும் வியாழத்துச் சேர்திசை
அக்கணி சூலமும் ஆம்இடம் பின்னாகிற்
துக்கமும் இல்லை வலமுன்னே தோன்றிடின்
மிக்கது மேல்வினை மேன்மேல் விளையுமே

சோதிடமும் இரேகையும்

சித்தர் இலக்கியத்தில் ஒன்பது கோள்களையும் ஆராய்ந்து, ஜாதகம் என்கிற சாரத்தைக் கணக்கிட்டுப் பலன் சொல்லுகிற பகுதி விரிவாகவே அமைந்துள்ளது. இப்போது பழக்கத்தில் பயின்றுவருகிற சோதிட இயல் பற்றிய பல சூத்திரங்களும், கணக்கு முறைகளும் சித்தர்களின் பாடல்களாகவே வழங்கிவருகின்றன.

அகத்தியர், கோரக்கர், போகர், இவர்களுடைய சீடராகிய பற்பல சித்தர்கள், ஆகியோரின் பெயரில் வழங்கிவருகிற வைத்திய நூல்களைப் போலவே, பற்பல சோதிட நூல்களும் தமிழகத்திலே பரந்து வழங்கிவருகின்றன.

நம்மையெல்லாம் வியப்பிலே ஆழ்த்துகிற பாங்கிலே அமைந்த பல நாடி நூல்கள், அந்தாதியாக அமைந்த பாடல்களோடு, மெய்சிலிர்க்கச் செய்யும் துல்லியத்தோடு, நமது ஊர்ப் பெயர், நமது பெயர், பெற்றோர்கள், உற்றார் உறவினர்களின் பெயர்களோடு, சுவடிகளிலே எழுதப்பெற்று, நமது சாரத்தை வைத்து அந்த ஏடுகளை எடுத்துவிடக் கூடிய முறையிலும் உள்ளன.

இவை தவிர, சாதகக் குறிப்பு இல்லாதவர்களுக்குக் கை இரேகையையும் சில புள்ளிக் கணக்குகளையும் கொண்டு, சாதகத்தையும் பலன்களையும் பாடலாகச் சொல்லுகிற ஏடுகளும் ஏராளமாக உள்ளன.

இவை தவிர, பல முனிவர்களின் பெயர்களால் வழங்குகிற இரேகை இயல் நூல்களும் பற்பலவாம்.

இவற்றின் உண்மை என்ன என்று கேட்கலாம். மெய்யான சித்தர்கள் சிலர் என்றும், பொய்யானவர் பலர் என்றும் முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளேன். இதையே இங்கும் திரும்பக் கூறுகிறேன். நாடி ஏடுகளில் வியத்தகு மெய்ம்மையோடு கூடியவை உண்டு. ஆனால் அவை அருமையிலும் அருமை! பொய்யும், ஏமாற்றும், வஞ்சனையும், சூதும் நிரம்பிய இந்த வியாபார உலகிலே, பொய்யான ஓலைகளை வைத்துக் கொண்டு வாணிபம் செய்வோரும் உண்டு. எனவே எச்சரிக்கை மிகவும் அவசியமாகும்.

விலங்குகளும் பறவைகளும் தாவரங்களும்

மனிதர்களை ஆராய்ந்து சொல்கிற சித்தர்கள், விலங்கியலிலும் அவற்றின் மருத்துவ இயலிலும் பல ஆய்வுகள் செய்து நூல்கள் எழுதியுள்ளார்கள். இவ்வாறே பறவை இயல், தாவர இயல் பற்றிய சித்தர் நூல்களும் ஏராளமாக உள்ளன. ஆனால் இவற்றில் பல இன்னும் ஓலைச் சுவடிகளாகவே, அச்சேறாமல் மங்கியும், மட்கியும், ஆதரவின்றி எங்கெங்கோ கிடக்கின்றன.

இன்று 'ஸயன்ஸ்' என்று நாம் கூறுகிற அறிவியலின் எல்லாத் துறைகளையும், ஒரொரு சித்தர் மரபு ஆராய்ந்து, பல உண்மைகளைக்

கண்டு, குழூஉக் குறிகளோடு சொல்லியுள்ளதைப் பார்க்கிறோம். இவை அனைத்தையும் ஒருசேரத் திரட்டுவதும், ஒப்பு நோக்கி இவற்றின் உட்கிடைகளைக் காணுவதும், மாபெரும் பணியாகும்.

பல்வேறு அறிவியற்றுறை வல்லார்கள் ஒன்றுகூடி, ஒற்றுமை யோடும், ஆய்வார்வத்தோடும், தொண்டு மனப்பான்மையோடும், இத்தகைய பணியிலே முனைந்து, இந்தச் சுவடிகளைத் தொகுத்தால், வருங்கால அறிவியல் ஆராய்ச்சிக்குப் பேருதவியாக இருக்கும். நமது நாட்டில் மட்டுமல்லாமல், மேற்கு நாடுகளில் நடைபெறும் விஞ்ஞான ஆய்வுகளுக்குமே இந்தச் சித்தர் ஞானப் பேருண்மைகள், புதிய வாயில் களைத் திறந்து காட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை. அத்தகு ஞானவாசல் திறப்பதற்குரிய சூழ்நிலை தமிழகத்தில் உருவாகி வருகிறது என்பதே நம் அனைவரின் நம்பிக்கையும் ஆகும்!

★

32. சில சித்தர் செய்திகள்

சித்தர் இலக்கியங்களில் இன்றைய விஞ்ஞான உலகம் ஆய்வு நிலையிலேயே சுவைக்கவேண்டிய பல வியப்பான செய்திகள் உண்டு. இவற்றில் சில, மக்கள் சமுதாயத்தின் பழக்க வழக்கங்களிலும், வழி வழியாக வழங்கிவருகிற நம்பிக்கைகளிலும், பின்னிப் பிணைந்துள்ளன.

நவீன அறிவியற் கருவிகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்து பல ஞானச் செய்திகளை இன்றைய விஞ்ஞான உலகம் சான்றுகளோடு உறுதி செய்துள்ள காரணத்தால், இன்னும் பகுத்தறிவுக் கண்கொண்டு நோக்கி, மேலும் ஆராய வேண்டிய செய்திகளும் இவற்றில் பல்கிக் கிடக்கின்றன. சிலவற்றை இங்கே பொது மொழியிலே குறிப்பிடுவது, இந்த ஆய்வு நூலின் முதற்பகுதிக்குப் பொருந்தும் என்று கருதி அவற்றைக் கீழே தருகிறேன்:

ஆயுட் பரீட்சை

நமது ஆயுட் காலத்தை அறுதியிடுவதற்குச் சில வழிகளைச் சித்தர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அவற்றில் ஒன்று நமது உள்ளங்கையைத் தலையின்மீது வைத்து, மணிக்கட்டைக் கூர்ந்து பார்க்க வேண்டும். முன்கையின் பருமன் குறுகி ஒரு குச்சிபோல் தோற்றமளித்துவிட்டால், ஆயுள் நலம் உத்தமமாக இருக்கிறது என்று உறுதி கூறுகிறார்கள் சித்தர்கள்.

இந்த வழியில் மேலும் சில நுட்பங்களைத் திருமந்திர நூலில் ஆயுட் பரீட்சை என்ற பகுதியில் திருமூலர் தருகிறார்.

நாசியில் இழைகிற மூச்சின் இயக்கத்தைக் கொண்டு ஆயுளைச் சோதிக்கிறமுறை பற்றிச் சரஞானம் என்ற தலைப்பில் சில செய்திகள் ஏற்கனவே தரப்பட்டுள்ளன. சான்றாக, ஒருவனுக்கு இரவு முழுதும் சந்திர மூச்சும், பகல் முழுதும் சூரிய மூச்சும் மாறாமல் இழையுமே யானால், அந்த மனிதனுக்கு ஆறு மாதத்துக்குள் மரணம் வரும் என்று ஒரு கணக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னொரு ஆயுட் பரீட்சையும் சித்தர்கள் கூறுகிறார்கள்.

இரண்டு கண்களையும் விரல்கொண்டு அழுக்கினால் அல்லது கசக்கினால் தண்ணீர் வரவேண்டும். அப்படி வரவில்லையென்றால், அந்த உடம்புக்குப் பத்து நாளில் முடிவு ஏற்படும்.

வானத்திலே மின்னுகிற விண்மீன்கள் ஒருவனுடைய பார்வைக்குப் புலனாகாவிடில், ஐந்தே நாளில் மரணம்.